Този текст служи само за информационни цели и няма правно действие. Институциите на Съюза не носят отговорност за неговото съдържание. Автентичните версии на съответните актове, включително техните преамбюли, са версиите, публикувани в Официален вестник на Европейския съюз и налични в EUR-Lex. Тези официални текстове са пряко достъпни чрез връзките, публикувани в настоящия документ

►**B**

ДЕЛЕГИРАН РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2018/761 НА КОМИСИЯТА

от 16 февруари 2018 година

за определяне на общи методи за безопасност, отнасящи се за надзор от националните органи по безопасността след издаването на единен сертификат за безопасност или на разрешение за безопасност в съответствие с Директива (ЕС) 2016/798 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕС) № 1077/2012 на Комисията

(текст от значение за ЕИП)

(ОВ L 129, 25.5.2018 г., стр. 16)

Изменен със:

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►**M1**	Делегиран регламент (ЕС) 2020/782 на Комисията от 12 юни 2020 година	L 188	14	15.6.2020 г.

▼B

ДЕЛЕГИРАН РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2018/761 НА КОМИСИЯТА

от 16 февруари 2018 година

за определяне на общи методи за безопасност, отнасящи се за надзор от националните органи по безопасността след издаването на единен сертификат за безопасност или на разрешение за безопасност в съответствие с Директива (ЕС) 2016/798 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕС) № 1077/2012 на Комисията

(текст от значение за ЕИП)

Член 1

Предмет

С настоящия регламент се установяват общи методи за безопасност („ОМБ“), посочени в член 6, параграф 1, буква в) от Директива (ЕС) 2016/798, отнасящи се за надзора от страна на националните органи по безопасността върху управлението на безопасността, след като на железопътните предприятия и на управителите на инфраструктура са издадени съответно единен сертификат за безопасност или разрешение за безопасност.

Член 2

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

а) „сертифициращ орган по безопасността“ е органът, отговарящ за издаването на единен сертификат за безопасност, като този орган може да е или Агенцията, или национален орган по безопасността;

б) „некритично несъответствие“ е маловажен проблем, установен при оценяването на заявление за единен сертификат за безопасност или за разрешение за безопасност, който не е причина да се откаже издаването им и чието проследяване може да бъде отложено за последващ надзор.

Член 3

Процес на надзор

1. Националните органи по безопасността прилагат процеса на осъществяване на надзора, посочен в приложение I.

2. Националните органи по безопасността трябва да въведат вътрешни разпоредби или процедури за управление на процеса на надзор на безопасността.

3. За целите на надзора националните органи по безопасността трябва да приемат разрешенията, признаването или сертификатите за продукти или услуги, извършвани от железопътни предприятия и управители на инфраструктура, от техни изпълнители, партньори или доставчици, които са издадени в съответствие със съответното законодателство на ЕС, като доказателства за способността на железопътните предприятия да изпълняват съответните изисквания, определени в Делегиран регламент (ЕС) 2018/762 ([1]).

([1]) Делегиран регламент (ЕС) 2018/762 на Комисията от 8 март 2018 година за установяване на общи методи за безопасност във връзка с изискванията към системите за управление на безопасността съгласно Директива (ЕС) 2016/798 на Европейския парламент и на Съвета и за отменяне на регламенти (ЕС) № 1158/2010 и (ЕС) № 1169/2010 на Комисията (вж. страница 26 от настоящия брой на Официален вестник).

▼B

Член 4

Техники за извършване на надзор

Националните органи по безопасността приемат подходящи техники, като например одити и инспекции, както и избират най-подходящите от тях при планирането на своите надзорни дейности.

Член 5

Връзки между надзор и оценка

1. Извършващият надзора национален орган по безопасността използва и, когато е подходящо, споделя събраната информация за работата на системата за управление на безопасността по време на надзорната си дейност за целите на подновяването или актуализирането на единните сертификати за безопасност или разрешенията за безопасност.

2. В случаите, когато посоченият в параграф 1 национален орган по безопасността не отговаря за издаването на единния сертификат за безопасност или на разрешението за безопасност, при получаване на заявление за подновяване или актуализация, той своевременно по своя инициатива се свързва с цел координиране с Агенцията, която действа като орган за сертифициране на безопасността, или, при трансгранични инфраструктури, със съответния национален орган по безопасността.

Въз основа на резултата от координирането, посочено в първа алинея, националният орган по безопасността идентифицира и се насочва към информацията, която е от значение, за да се оцени дали системата за управление на безопасността на железопътното предприятие или управителя на инфраструктура функционира ефикасно, и която включва най-малко:

а) описание на значими случаи на неспазване на изискванията, които могат да окажат въздействие върху безопасността или да създадат сериозни рискове за безопасността, и всяка друга област на безпокойство, установени по време на надзорната дейност в периода след предишната оценка;

б) състоянието на въведения от железопътното предприятие или управителя на инфраструктура план (или планове) за действие за справяне със значими случаи на неспазване на изискванията и всяка друга област на безпокойство, посочени в буква а), както и съответните действия, предприети от националния орган по безопасността с оглед на упражняването на надзор върху разрешаването на тези въпроси;

в) преглед на нивото на безопасност на отделното железопътно предприятие или управител на инфраструктура, които развиват дейност в съответната държава членка;

г) състоянието на плана (или плановете) за действие, въведен от железопътното предприятие или управителя на инфраструктурата с цел да се преодолеят некритични несъответствия от предишна оценка.

▼B

Член 6

Компетентност на участващия в оценяванията персонал

1. Националните органи по безопасността трябва да гарантират, че участващият в надзора персонал притежава следните видове компетентност:

а) познаване на съответната регулаторна рамка, отнасяща се за надзора;

б) познаване на функционирането на железопътната система;

в) подходяща степен на способности за критичен анализ;

г) опит в надзора на системи за управление на безопасността или на подобни системи за управление в железопътния сектор, или съответно на система за управление на безопасността в сектор, характеризиращ се с еквивалентни оперативни и технически предизвикателства;

д) умения, знания за и опит в провеждането на събеседване;

е) умения за решаване на проблеми, комуникация и работа в екип.

2. При работа в екип различните видове компетентност могат да бъдат споделени между членовете на екипа.

3. С оглед осигуряване на правилно прилагане на посоченото в параграф 1, националните органи по безопасността трябва да създадат система за управление на компетентността, която да включва:

а) разработване на профили за компетентност за всеки вид работа, длъжност или роля;

б) набиране на персонал в съответствие с определените профили за компетентност;

в) поддържане, усъвършенстване и оценяване на компетентността на персонала в съответствие с определените профили за компетентност.

Член 7

Критерии за вземане на решения

1. Националният орган по безопасността създава и публикува критерии за вземане на решения относно начина, по който оценява правилното прилагане на системата за управление на безопасността от железопътното предприятие или от управителя на инфраструктура, както и ефективността на системата за управление на безопасността при контролирането на рисковете по отношение на безопасността, свързани с дейността на железопътното предприятие или на управителя на инфраструктура.

Тези критерии включват информация за начина, по който националният орган по безопасността процедира при установени неспазвания на изискванията в системата за управление на безопасността на железопътното предприятие и управителя на инфраструктура.

2. Националният орган по безопасността приема и публикува процедура, описваща как железопътните предприятия и управителите на инфраструктура, както и всички други заинтересовани страни, могат да подават жалби, свързани с решения, взети по време на надзорната дейност.

▼B

Член 8

Координацията между националните органи по безопасността и сътрудничеството с други органи или организации

1. Националните органи по безопасността, които участват в надзора на управител на инфраструктура с трансгранична инфраструктура(и) или на железопътно предприятие, което развива дейност в повече от една държава членка, следва да координират подхода си по отношение на надзора в съответствие с член 17, параграфи 7 и 9 от Директива (ЕС) 2016/798.

След издаването на разрешението за безопасност или на единния сертификат за безопасност националните органи по безопасността незабавно вземат решение кой от тях ще има водеща роля за координиране на надзора върху правилното прилагане и ефективността на системата за управление на безопасността, без да се накърняват задълженията на националните органи по безопасността съгласно член 16, параграф 2, букви г) и й) и член 17 от Директива (ЕС) 2016/798.

2. За целите на параграф 1 националните органи по безопасността разработват споразумения на основание на рамката за координиран и съвместен надзор, предвидена в приложение II.

3. Националните органи по безопасността разработват и споразумения за сътрудничество с националните разследващи органи, сертифициращите органи за структурите в областта на поддръжката, както и с други компетентни власти или органи.

Член 9

Отмяна

Регламент (ЕС) № 1077/2012 се отменя, считано от 16 юни 2019 г.

Член 10

Влизане в сила и прилагане

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз.*

▼M1

Той се прилага от 16 юни 2019 г.

Член 5, параграф 2 и член 8, параграфи 1 и 2 обаче се прилагат от 16 юни 2020 г. в държавите членки, които са уведомили Агенцията и Комисията в съответствие с член 33, параграф 2 от Директива (ЕС) 2016/798, че са удължили срока за транспониране на посочената директива, и които не са уведомили Агенцията и Комисията в съответствие с член 33, параграф 2а от Директива (ЕС) 2016/798, че са удължили допълнително посочения срок за транспониране.

Член 5, параграф 2 и член 8, параграфи 1 и 2 се прилагат от 31 октомври 2020 г. в държавите членки, които са уведомили Агенцията и Комисията в съответствие с член 33, параграф 2а от Директива (ЕС) 2016/798, че са удължили допълнително срока за транспониране на посочената директива.

▼B

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Процес на надзор съгласно член 3

1. ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Националният орган по безопасността разработва структуриран и подлежащ на одит процес за цялата дейност, който взема под внимание посочените по-долу елементи. Това гарантира, че надзорът е процес, който се повтаря многократно и при който се взема предвид необходимостта от непрекъснато подобряване, както е показано по-долу в диаграмата в допълнението.

2. РАЗРАБОТВАНЕ НА СТРАТЕГИЯ И ПЛАН(ОВЕ) ЗА НАДЗОР

Националният орган по безопасността:

а) събира и анализира данни/информация от различни източници като входни данни за стратегията и за плана или плановете. Източниците могат да включват информация, събрана при оценяването на системите за управление на безопасността, резултати от предишни дейности по надзор, информация от разрешения на подсистеми или превозни средства, доклади/препоръки от национални разследващи органи по повод на произшествия, други доклади или данни за произшествия/инциденти, годишни доклади на железопътните предприятия или управителите на железопътна инфраструктура, предназначени за националния орган по безопасността, годишните доклади на структурите, които отговарят за поддръжката, жалби от страна на обществеността, както и други източници, които имат значение;

б) където е подходящо, определя в стратегията за надзора рискови области, които да станат обект на точно насочени надзорни дейности, включително онези, които се появяват като резултат от съчетаването и управлението на човешки и организационни фактори;

в) разработва план или планове за осъществяването на стратегията за надзор в рамките на срока на действие на действащ сертификат или разрешение за безопасност;

г) прави предварителна оценка на ресурсите, необходими за осъществяването на плана или плановете на основата на определените целеви области;

д) разпределя ресурсите, за да осъществи плана или плановете;

е) засяга в стратегията за надзор и плана(овете) всички въпроси, свързани с трансгранични дейности или инфраструктури чрез координация със съответния(те) друг(и) национален(ни) орган(и) по безопасността.

3. УВЕДОМЯВАНЕ ОТНОСНО СТРАТЕГИЯТА И ПЛАНА(ПЛАНОВЕТЕ) ЗА НАДЗОР

Националният орган по безопасността:

а) съобщава общите цели на стратегията за надзор и предлага цялостно разяснение на плана или плановете на съответните железопътни предприятия или управители на железопътна инфраструктура и, когато е подходящо — на по-широк кръг заинтересовани страни;

б) осигурява на съответните железопътни предприятия или управители на железопътна инфраструктура цялостно разяснение относно начина на осъществяване на предстоящия план или планове.

4. ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ДЕЙНОСТИТЕ ПО НАДЗОРА

Националният орган по безопасността:

а) осъществява плана или плановете;

б) предприема пропорционални действия, за да се справи с неизпълнението на законовите задължения от страна на железопътно предприятие или управител на инфраструктура, включително изпраща спешни сигнали за тревога за нарушена безопасност и прилага временни мерки за безопасност, когато е необходимо;

▼B

в) оценява в каква степен железопътното предприятие или управителят на инфраструктура адекватно е разработил и осъществил план(ове) за действие, за да отстрани евентуални несъответствия с изискванията или некритични несъответствия в конкретен период от време;

г) документира резултатите от собствената си дейност по надзора.

5. РЕЗУЛТАТИТЕ ОТ ДЕЙНОСТИТЕ ПО НАДЗОРА

Националният орган по безопасността:

а) споделя резултатите от своята дейност по надзора със съответните железопътни предприятия или управители на инфраструктура, включително определя областите на несъответствие от страна на управителя на инфраструктурата или на железопътното предприятие, и всички области на добри практики в подкрепа на повишаването на безопасността;

б) разполага с преглед на нивото на безопасност на отделното железопътно предприятие или управителите на железопътна инфраструктура, които развиват дейност в съответната държава членка;

в) публикува и съобщава на съответните заинтересовани страни становището си относно общото ниво на безопасност в държавата членка;

г) публикува и съобщава на съответните заинтересовани страни становището си относно ефективността на регулаторната рамка за безопасност;

д) използва и, когато е подходящо, обменя информация относно резултатите от дейността на системата за управление на безопасността, събрана при надзора на железопътните предприятия или управителите на инфраструктура, преди повторния преглед на заявленията за подновяване или актуализиране на единния сертификат за безопасност или разрешенията за безопасност, с Агенцията, когато действа като орган за сертифициране на безопасността, или със съответния национален орган по безопасността — при трансгранична инфраструктура;

е) ако е уместно, предприема действия за прилагане на законодателството, определя дали има основания за ограничаване или отмяна на единния сертификат за безопасност или разрешението за безопасност, и в случаите, когато не е отговорен за издаването на единния сертификат за безопасност или разрешението за безопасност, информира съответно компетентния орган.

6. ПРЕГЛЕД НА НАДЗОРНАТА ДЕЙНОСТ

Въз основа на информацията, събрана по време на дейността по надзора и на опита, натрупан в процеса на тази дейност, и с оглед на нивото на безопасност на индивидуално равнище и на равнище държава членка, националният орган по безопасността следва периодично да:

а) извършва преглед на стратегията и плана(плановете) на надзора с цел проверка дали първоначалната целева дейност, използването на данни/информация от различни източници, резултатите от надзора и разпределението на ресурсите са подходящи, като изменя приоритетите по съответния начин;

б) преразглежда плана или плановете, ако е необходимо, и отчита въздействието им върху стратегията за надзор;

в) допринася, ако е необходимо, със становища и прави предложения към своята държава членка, за да бъдат преодолени недостатъците в регулаторната рамка за безопасност.

▼B

Допълнение

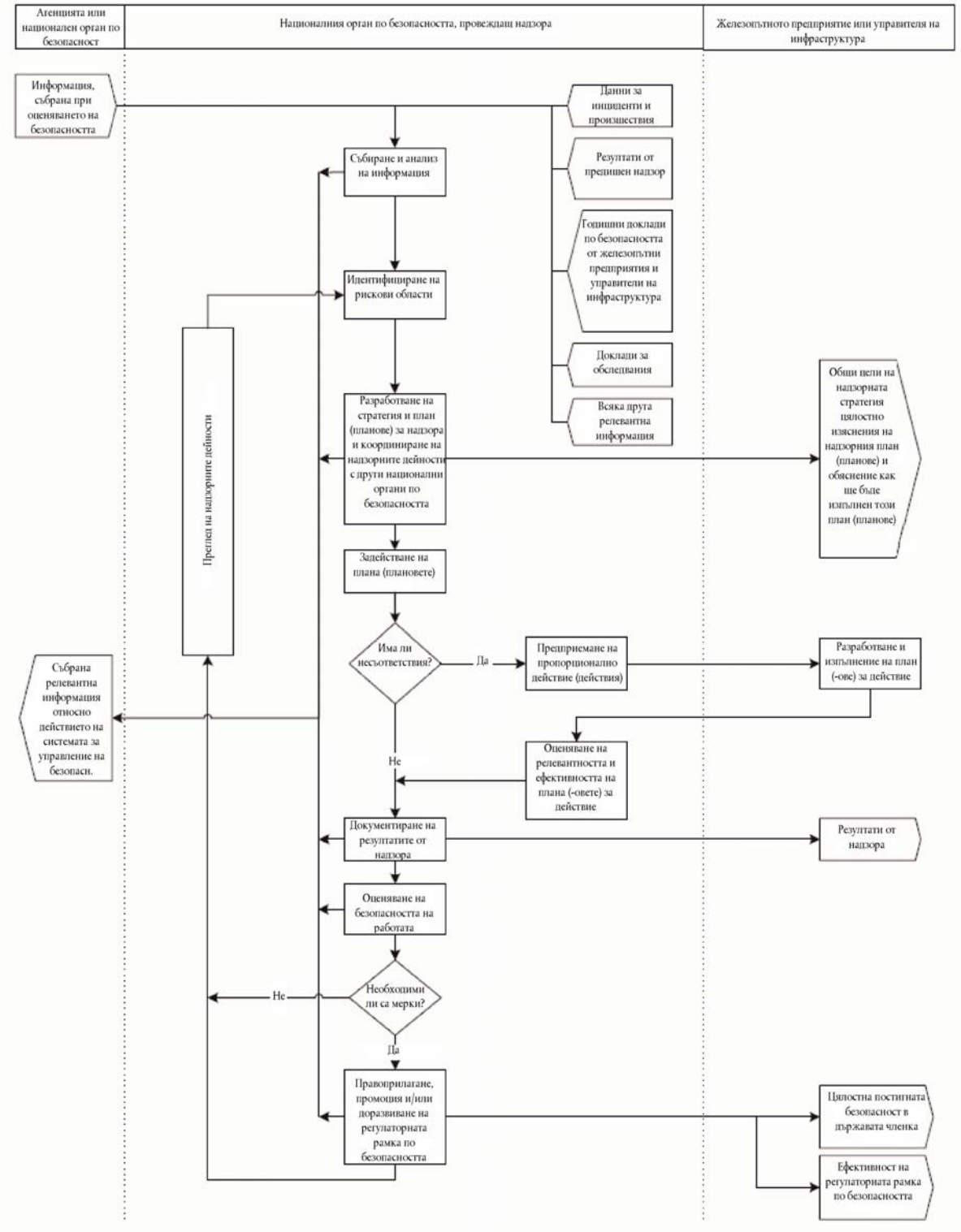

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Рамка за координирана и съвместна дейност по надзор съгласно член 8, параграф 2

Съответните национални органи по безопасността разработват договорености, които се основават на следните принципи и специфични елементи:

1. Постигат съгласие кои железопътни предприятия и управители на инфраструктура работят по начин, който налага координиран или съвместен надзор.

2. Постигат съгласие относно общ език (езици) и нивото на поверителност на информацията, която следва да се използва за целите на договореностите за координация.

3. Постигат съгласие за обменяната информация и за графика за обмена:

   а) обменят съответна информация за железопътните предприятия и управителите на инфраструктура, посочени в параграф 1, и споделят резултатите от дейностите си по оценяване;

   б) предоставят копия на разрешения за безопасност, когато това е целесъобразно;

   в) споделят информация за резултатите от дейностите по надзор, включително решения, и когато е уместно, действия за правоприлагане;

   г) обменят информация относно показателите за безопасност на железопътните предприятия и на управителите на инфраструктура, посочени в параграф 1, във всяка държава членка.

4. Споделят общи критерии за вземане на решение:

   а) споделят информация за начина, по който всеки национален орган по безопасността определя целите на своите дейности за всяко железопътно предприятие и управител на инфраструктура като част от план за надзор;

   б) установяват диалог между съответните национални органи по безопасността относно предложения отговор за справяне със значителни пропуски във връзка със съответствието.

5. Управление на координацията:

   а) споделят съществуващите стратегии и планове за надзор;

   б) определят общи точки, представляващи интерес и/или общи въпроси;

   в) ефективно планират индивидуални, координирани или съвместни инициативи, без да се причиняват ненужни затруднения за железопътните предприятия и управителите на инфраструктурата, и като се избягва припокриването на обхвата на тези инициативи.

6. Постигат съгласие кой национален орган (или органи) по безопасността следва да проследи действията във връзка с некритични несъответствия, чието приключване е отложено за последващ надзор, когато е целесъобразно.

7. Постигат съгласие за целевите области по координиран или съвместен начин:

   а) идентифицират ключови рискове по отношение на съответните железопътни предприятия и управители на инфраструктура, които да бъдат преодолени по координиран или съвместен начин от националните органи по безопасността;

▼B

б) постигат съгласие кой национален орган по безопасността ще ръководи дейностите по определени въпроси, когато е уместно, въз основа на добре установени критерии;

в) споразумяват се какви видове съвместни надзорни дейности да започнат, когато е уместно;

г) споразумяват се как железопътните предприятия и управителите на инфраструктури да бъдат осведомени за договореностите и споразуменията, до които са достигнали националните органи по безопасността.

8. Споделяне на добри практики:

а) разработват механизми за преразглеждане и редовно координират дейностите за надзор на съответните железопътни предприятия и управители на инфраструктура;

б) разработват механизми за оценка на ефективността на координацията и сътрудничеството между националните органи по безопасността, включително Агенцията, когато е целесъобразно.